

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Refutatio Accusatoris Anonymi Damnatas ab Innocentio XI. Propositiones adscribentis Ordinum Religiosorum Theologis ac præcipuè Societatis Jesu

Estrix, Aegidius

Moguntiaë, 1679

Propositio VI. Probabile est ne singulis quidem rigorosè quinquenniis per se obligare præceptum charitatis erga Deum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42472

PROPOSITIO VI.

Probabile est ne singulis quidem rigorosè quinquenniis per se obligare præceptum charitatis erga Deum.

Primum Autorem propositionis citat Henriquez jesuitam, & quidem ut qui *claris verbis eam tradiderit*, sed apud Escobarium, Clarius etiam Propositionem ait esse traditam à Filliucio, sed incerto loco.

Ad convincendam priorem imposturam non producam pro se loquentem Henriquez, ac ne Escobarium quidem adibo, à quo citatus dicitur, sed testem accusatori irrefragabilem sisto Ludovicum Montaltium Epist. 10. his verbis: *Henriquez, ut refert idem (Escobarius) Tr. 5. exam. 4. n. 8. Præter mortis articulum, & morale principium usus rationis, tertium tempus assignat vitæ intermedium, saltem singulis quinquenniis. Patet verò quod hæc tria: in mortis articulo, in principio morali usus rationis, & singulis saltem quinquenniis, non sint idem, quod, ne quidem singulis quinquenniis: & tamen claris verbis propositionem esse traditam ab Henriquez garrit ille.*

De Filliucio neque accusatori, neque huius oraculo Montaltio Epist. 10. fidem habeo; sed ipsum, qui accusatur audire volo Tr. 22. c. 9. ubi sic docet à n. 286. *Quæro quomodo*

tempore obliget per se præceptum charitatis: pro
 responſione notandum, eſſe de hac re tres ſenten-
 tias, duas extremas, & tertiam mediam. Prima
 extrema affert multos caſus, & tempora obligatio-
 nis . . . . . ſecunda ſententia extrema tunc tan-
 tum obligare, quando obligat contritio in ordine
 ad juſtificationem, &c. tertia media aſſignat tria
 præcipuè tempora, in quibus charitas obligat per
 ſe. Primum eſt initium morale perfecti diſcurſus . . .
 ſecundum articulus mortis . . . . . tertium eſt tempus
 intermedium vitæ ſaltem quinto quoque anno . . . . .
 dico 2. tertiam ſententiam videri probabiliorem.
 Hæc in quæſtione illa Filliucius neque uſpiam
 affirmat probabile eſſe, ne ſingulis quidem rigoroſè
 quinquenniis per ſe obligare præceptum charitatis
 erga Deum: poſtulo monſtrari locum, & ver-
 ba, quibus hoc affirmet. Non dubitat, quin
 pro primo instanti uſus rationis obliget hoc
 præceptum, neque item quin in mortis arti-
 culo: de tempore intermedio ſic mox loqui-
 tur: intermedium tempus vitæ, cum ſæpe lon-
 gum ſit, & hoc præceptum ſit primum, & maxi-
 mum, aliquoties obligare debet: cum autem de-
 terminatum non ſit, relinquitur arbitrio ſapientium,
 quo loquendi modo fatetur ſe ignorare quo-
 ties obliget illo tempore intermedio, ut paſ-
 ſim reliqui Theologi.

Hic obiter notandum eſt, quam accuratus
 in citando ſit Accuſator. Legerat in gallicis
 A 4 epistolis

epistolis Montaltii, Filliucium docuisse: quod
est probabile; quod non nō est obligé a la rigueur
tous les cinq ans, Hæc igitur ipsa verba gal-
lica Filliucium flandricè accusans produxit,
tamquam verba Filliucii hominis itali & la-
tinè scribentis.

PROPOSITIO VII.

Tunc solum obligat quando tenemur justificari,
& non habemus aliam viam, qua justificari
possumus.

Autorem Propositionis citat Azorium Jesuitam
citatum à Tamburino, ut legerat apud
Wendrockium in famosis notis.

Neque accusatori, neque Wendrockio fi-
dendum, ac ne Tamburino quidem, si accusa-
re voluerimus: liber Azorii adeundus, ubi
comperio non aliud ipsum docuisse, quam
præceptum charitatis non obligare pro aliquo
tempore determinato, sive quod nos possumus
determinare, nisi quando debet justificari pec-
cator extra opportunitatem Sacramenti. Poste-
rior pars hujus doctrinæ non est invidiosa, ut
patet: prior pars continet communissimam
Theologorum sententiam, neque damnatam
aspiciam.

Porro hanc esse doctrinam Azorii l. 9. c. 4.
q. 1. qui locus extat citatus apud Wendroc-
kium, ex eo conficio, quod ibi profiteatur, se